

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Cywińska

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Patyna

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 7 grudnia 2017 r., 12 lutego 2018 r., 12 kwietnia 2018 r., 16 maja 2018 r., 14 czerwca 2018 r., 9 sierpnia 2018 r., 17 sierpnia 2018 r., 15 listopada 2018 r.

sprawy:

K. M. (1)

s. S., J. z domu B.

ur. (...) w m. B.

oskarżonego o to, że:

I w dniu 13 maja 2017 r. w K., woj. (...) wbrew przepisom ustawy posiadał środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste o masie netto 1,86 g, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. nr 179, poz. 1485 ze zm.) w zw. z art. 64§1 kk

II w bliżej nieustalonym okresie czasu do dnia 13 maja 2017 r. w K., woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości dwóch pędów roślinnych o łącznej masie netto 0,26 g, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. nr 179, poz. 1485 ze zm.) w zw. z art. 64§1 kk

III w dniu 13 maja 2017 r. w miejscowości K., woj. (...) będąc pod wpływem substancji psychotropowej w postaci Δ9-THC prowadził pojazd mechaniczny m-ki V. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

1. K. M. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z punktu I a/o wyczerpującego dyspozycję art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. nr 179, poz. 1485 ze zm.) w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

2. K. M. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z punktu II a/o wyczerpującego dyspozycję art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. nr 179, poz. 1485 ze zm.) w zw. z art. 64§1 kk

z tą zmianą, iż przyjmuje, że czyn ten został popełniony w dniu 13 maja 2017 r. i za to na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

3. K. M. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z punktu III a/o wyczerpującego dyspozycję art. 178a§1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

4. na podstawie art. 85§1 kk i art. 86§1 kk wymierza oskarżonemu karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

5. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania oskarżonego w dniach od 13 maja 2017 r. godz. 18.40 do 14 maja 2017 r. godz. 11.15, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

6. na podstawie art. 42§2 kk orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat,

7. na podstawie art. 43a§2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5 000 (pięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego,

8. na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczonych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr II/914/17/N pod pozycjami 6 i 7 (Drz 919-920/17) przechowywanych w MŚOiSP KWP w Ł. – przez zniszczenie,

9. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 2 516,63 (dwa tysiące pięćset szesnaście 63/100) złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 maja 2017r. około godziny 18:30 funkcjonariusze policji R. W. i P. K. jadąc radiowozem oznakowanym zobaczyli pojazd marki V. (...), którym kierował znany im osobiście K. M. (1), o którym wiedzieli, że nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. Zawrócili radiowozem za samochodem V. (...) nie tracąc go z zasięgu wzroku jechali za nim, aż do gwałtownego zatrzymania się tego pojazdu na ulicy (...) w K.. Po zatrzymaniu się tego pojazdu od strony kierowcy wybiegł z niego K. M. (1) odrzucając od siebie pudełko od papierosów LM, z którego wypadł skręcony papier z zawartością suszu roślinnego. Z pojazdu wybiegł także pasażer siedzący z tyłu za kierowcą, którym okazał się K. M. (2). Policjanci zatrzymali obu mężczyzn.

W pojeździe V. (...) nr rej. (...) należącym do konkubiny K. M. (1) A. O., pod siedzeniem pasażera z przodu, policjanci ujawnili kolejny skręcony papier z zawartością suszu roślinnego barwy zielonej.

Pozostałymi pasażerami pojazdu byli: S. K. - kolega K. M. (1), A. O. - konkubina oskarżonego i jej córka M. O. (1). Wszystkie osoby zostały przewiezione do Komendy (...).

(dowód: protokół przeszukania pojazdu-k.18-20;

protokół przeszukania osoby-k.5-6, 10-11, 16-17, 33-34, 35-36;

dokumentacja pojazdu-k.43-45;

protokół zatrzymania-k.7, 12, 21, 24,

zeznania R. W.-k.239v-240,

zeznania P. K.-k.255v-256).

W wyniku przeszukania pomieszczeń mieszkalnych zajmowanych przez K. M. (1) przy ulicy (...) ujawniono dwa pojemniki z tworzywa sztucznego wykonane z dna butelki z zasadzonymi roślinami koloru zielonego przypominające wyglądem konopie indyjskie o wysokości 10 cm i 20 cm.

(dowód: protokół przeszukania –k.47-49;

protokół oględzin-k.121-123).

W wyniku badania krwi K. M. (1) uzyskano pozytywny wynik dla substancji $\Delta 9$ -THC o stężeniu 1,1 ng/ml, (o godz. 22:45, w czasie pobrania krwi), która jest substancją psychotropową z grupy II-P, wymienioną w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz stwierdzono, że zażyta substancja była metabolizowana, jej stężenie malało, zaś w chwili zatrzymania (godz. 18:30) wynosiło co najmniej 2,9 ng/ml i powodowało taką niesprawność organizmu jak stężenie etanolu we krwi na poziomie powyżej 0,25 mg/l.

(dowód: sprawozdanie z badania krwi-k.131-132,

opinia sądowo-lekarska-k.148-152).

Substancja zabezpieczona w paczce papierosów i pod siedzeniem pasażera o masie netto 1,86 g netto (po badaniach 1,78 g), była mieszanką w szacunkowej proporcji wagowej 1:20 krajanki liści tytoniu papierosowego i suszu konopi innych niż włókniste zawierającego w swoim składzie chemicznym powyżej 0,20% wag. sumy zawartości $\Delta 9$ -THC i kwasu THCA w suchej masie roślinnej, należała do grupy ziela konopi innych niż włókniste i była umieszczona w wykazie środków odurzających (grupa I-N i IV-N) stanowiących załączniki do ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Pęd roślinny o masie netto 0,01 g był sadzonką konopi siewnych, a w składzie chemicznym tej sadzonki stwierdzono obecność $\Delta 9$ -THC i innych kannabinoidów naturalnych. Pęd roślinny o masie netto 0,25 g był rośliną konopi innych niż włókniste znajdującą się we wczesnej fazie wzrostu, zawierającą w składzie chemicznym poniżej 0,20% wag. sumy zawartości $\Delta 9$ -THC i kwasu THCA w suchej masie roślinnej.

(dowód: opinia z badań chemicznych-k.138-146a).

K. M. (1) był uprzednio siedmiokrotnie karany m.in. za czyny z art. 62 ust. 1, art. 59 ust. 1 i 3, art. 56 ust. 1, art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 258§1 kk i art. 279§1 kk. W sprawie o sygnaturze akt (...) tutejszego Sądu został skazany za czyny wyczerpujące znamiona przestępstw z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną w wymiarze 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie 16.02.2011r. do 03.03.2014r.

Oskarżony nie ma żadnego majątku. Posiada wykształcenie podstawowe, nie pracuje, utrzymuje się z prac dorywczych jako brukarz w wysokości 2000-2500 złotych miesięcznie, nikt nie pozostaje na jego utrzymaniu.

(dowód: dane o karalności-k.86-88, 182-184, 233-235, 263-265;

odpisy wyroków wraz dokumentacją-k.94-98, 100-120;

notatka urzędowa o stanie majątkowym-k.165,

dane osobo-poznawcze-k.196v).

Oskarżony nie zdradza objawów choroby psychicznej, cech upośledzenia umysłowego, stwierdzono u niego uzależnienie mieszane od alkoholu i marihuany.

(dowód: opinia sądowo-psychiatryczna-k.203-204).

K. M. (1) w dniu 14.05.2017r. podczas przesłuchania w charakterze podejrzanego przyznał się do posiadania marihuany, którą policjanci ujawnili w paczce po papierosach i pod siedzeniem pasażera. Dodał, że zakupił ją u dilera w Ł., na własne potrzeby, odmówił podania szczegółów tego zakupu. Przyznał także, że rośliny ujawnione w dwóch doniczkach były to konopie, które zasadził około tygodnia temu, miał zamiar rośliny te wyhodować, ususzyć i wypalić. Potwierdził, że uciekał przed radiowozem policyjnym, gdyż kierował pojazdem bez uprawnień i miał marihuanę. Dodał, iż nikomu z pasażerów pojazdu nie mówił, że ma w samochodzie marihuanę.

W dniu 29.09.2017r. nie przyznał się do postawionych zarzutów i oświadczył, że nie chce iść do więzienia, nikomu nie zrobił żadnej krzywdy.

Na rozprawie potwierdził, że kierował pojazdem pod wpływem środków odurzających, gdyż palił marihuanę dwa dni wcześniej, lecz nie spodziewał się, że tak długo będzie ją miał w swoim organizmie, nie przyznał się do posiadania marihuany oraz do uprawy konopi indyjskich. Odnośnie suszu ujawnionego w paczce po papierosach i pod siedzeniem pasażera wyjaśnił, że nie wiedział do kogo ten susz należał, zaś on początkowo wziął to na siebie ze względu na chorobę córki jego konkubiny. Dodał, że czasem korzystał z pojazdu A. O., by odwiedzić kolegów, a osoby z jego towarzystwa palą marihuanę. Zaprzeczył, by w pojeździe znajdowała się jego marihuana, gdyż on zawsze nosi ją przy sobie. Pędy roślinne zostawił zaś w jego mieszkaniu K. M. (2) około dwóch dni wcześniej i zobowiązał się po nie przyjść. Dodał, że gdyby wiedział co jest w doniczkach, to by je wyrzucił.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Okoliczności czynu polegającego na kierowaniu przez K. M. (1) samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym po drodze publicznej znajdując się pod wpływem substancji psychotropowej THC tj. czynu z art.178a § 1 kk nie budziły wątpliwości, gdyż wynikały zarówno z wyjaśnień tego oskarżonego, jak i wyników badań jego krwi. Opinia sąдово- lekarska potwierdziła, że K. M. (1) znajdował się pod wpływem substancji $\Delta 9$ -THC, zażyta substancja była metabolizowana, jej stężenie malało, zaś w chwili zatrzymania o godz. 18:30 wynosiło co najmniej 2,9 ng/ml i powodowało taką niesprawność organizmu jak stężenie etanolu we krwi na poziomie powyżej 0,25 mg/l. Biegli potwierdzili, że substancja wykryta w organizmie oskarżonego była substancją psychotropową z grupy II-P, wymienioną w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Opinia biegłych była jasna, pełna, niespreczna, w całości zasługiwała zatem na uwzględnienie.

Odnosząc się do kolejnych zarzutów postawionych oskarżonemu należało stwierdzić, że wyjaśnienia K. M. (1) złożone w dniu 14.05.2017r. zasługiwały na wiarę, gdyż zostały złożone na drugi dzień po zatrzymaniu, a K. M. (1) nie zdążył z nikim uzgodnić przebiegu zdarzeń, nie miał bowiem kontaktu z pozostałymi zatrzymanymi- swoją konkubiną i jej córką, a zwłaszcza z kolegami S. K. i K. M. (2). Jego wyjaśnienia były wówczas logiczne i nie budzące wątpliwości, w sposób rzeczowy odniósł się do zarzutów i potwierdził, że jadąc samochodem znajdował się pod wpływem marihuany, miał w samochodzie marihuanę oraz uprawiał pędy konopi z zamiarem ususzenia i wypalenia. Znalazło to potwierdzenie w przeprowadzonych dowodach- z protokołu oględzin mieszkania zajmowanego przez niego wynikało, że w pokoju tym znaleziono dwa pędy roślinne konopi. Oskarżony przyznał, że to on odrzucił paczkę papierosów z marihuaną, zaś samochód w którym pod wycieraczką znaleziono marihuanę, mimo iż nie był jego właścicielem, znajdował się w jego dyspozycji nawet podczas zatrzymania, należał bowiem do jego konkubiny. Logiczne były zatem twierdzenia w czasie przesłuchania w charakterze podejrzanego, że to on, będąc osobą uzależnioną od marihuany, uprawiał na własne potrzeby w miejscu swego zamieszkania pędy roślin, których uprawianie jest zabronione, a także posiadał susz roślinny w postaci marihuany, który ukrył przed policją w użytkowanym przez siebie pojeździe i paczce papierosów. K. M. (1) był wielokrotnie karany, korzystał z warunkowego przedterminowego zwolnienia, miał pełną wiedzę i świadomość co do konsekwencji przyznania się do popełniania zarzuconych mu czynów. Zarówno w dniu 14.05.2017r. nie wskazał innych sprawców, którzy mogliby uwolnić go od odpowiedzialności, jak i nie zrobił tego nawet w dniu 29.09.2017r., podczas kolejnego przesłuchania w charakterze podejrzanego. Mimo, że nie podtrzymał wtedy poprzednich wyjaśnień, to nie wskazał przyczyn zmiany stanowiska, nie podał innych osób odpowiedzialnych, a jedynie podkreślił, że nikomu nie zrobił krzywdy swoim działaniem i nie chce iść do więzienia. Późniejsza zmiana wyjaśnień była zatem niewiarygodna, ukierunkowana wyłącznie na uwolnienie się od odpowiedzialności za czyny z

ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Nielogiczne były jego tłumaczenia, że przyznał się do wszystkiego, by chronić córkę konkubiny, która tego dnia źle się czuła i nie chciał, by została zatrzymana. Tymczasem wszystkie osoby jadące pojazdem zostały zatrzymane, u wszystkich przeprowadzono przeszukania, po to by wykluczyć lub potwierdzić ich związek z czynami zarzuconymi K. M. (1). Oskarżony nie znał wyniku tych czynności, nie było zatem wiarygodne jego twierdzenie, że zamierzał w ten sposób skutecznie zapobiec zatrzymaniu córki konkubiny. Treść późniejszych zeznań jego kolegów S. K. i K. M. (2) złożonych na rozprawie świadczyła o tym, że oskarżony ewentualnie mógł mieć zamiar ochrony tychże mężczyzn przed odpowiedzialnością karną. Jednak w jego wyjaśnieniach nie pojawiło się właśnie takie tłumaczenie. Stąd jednoznacznie można wywieść, że zarówno oskarżony, jak i jego dwaj wymienieni koledzy, złożyli fałszywe depozycje, celowo zmierzające do uwolnienia K. M. (1) od kary za czyny z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżony miał bowiem pełną świadomość, że za czyny określone w tej ustawie będzie odpowiadał w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 §1 kk jako recydywista, gdyż zostały one popełnione w ciągu pięciu lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwa podobne.

S. K., który podróżował z oskarżonym jako pasażer na przednim siedzeniu dopiero na rozprawie przyznał, że poprzednio złożył nieprawdziwe zeznania, a w rzeczywistości paczka po papierosach LM należała do niego, otrzymał od jakiejś osoby na meczu w K. i miał ją dostarczyć na kolejny mecz w Ł. przed wejściem nr 15, lecz wyrzucił ją w momencie ucieczki z samochodu oskarżonego, gdyż czuł, iż coś z tą paczką jest nie tak. Jednocześnie zeznał, że przed wyrzuceniem w paczce widział jedynie trzy papierosy, cygarniczkę, nie widział żadnego skreconego papieru. Jego zeznania były w oczywisty sposób nielogiczne, nieprzekonujące, wymyślone na potrzeby postępowania. Skoro S. K. nie wiedział o marihuanie zwiniętej w papier, nie widział jej w paczce, to nielogiczne było jego oświadczenie, że czuł, iż coś jest nie tak. Sam przecież zeznał, że już wcześniej podawał w podobny sposób szalik z koszulką, zatem nie miał powodów nic podejrzewać. Ponadto, skoro świadek ten zamierzał powiedzieć prawdę, to o uczciwości jego intencji mogłoby świadczyć niezwłoczne zgłoszenie tych faktów na policji. Tymczasem świadek zeznał o tym dopiero na rozprawie 12.02.2018r. Podkreślić należy, że policjanci widzieli, że to oskarżony wyjął z kieszeni, a następnie wyrzucił paczkę po papierosach, co zostanie omówione w dalszej części, zatem zeznania S. K. były z tymi twierdzeniami sprzeczne. W oczywisty sposób zeznania S. K. złożone na rozprawie nie mogły zasługiwać na uwzględnienie.

Walurowi wiarygodności nie miały także, z podobnych powodów, zeznania K. M. (2), który dopiero na rozprawie w dniu 12.04.2018r. przypomniał sobie, że to on znalazł pędy dwóch roślin w uciętych plastikowych butelkach, przyniósł je do oskarżonego, a potem o nich zapomniał, gdyż był wtedy pijany. Również w tym przypadku nie było wiarygodne, że świadek, pierwotnie nie mający żadnego związku z czynami oskarżonego, nagle przypomniał sobie o własnym udziale w czynach bezprawnych. Powodem zmiany jego zeznań była także chęć udzielenia tymi zeznaniami pomocy K. M. (1), koledze w towarzystwie którego często przebywał, poprzez wzięcie na siebie odpowiedzialności za jeden z tych czynów. Niewiarygodne było bowiem, że rośliny takie rosły na terenie dawnej cegielni, aż do momentu, gdy znalazł je tam K. M. (2). Skoro świadek ten zamierzał się przyznać, że to on przyniósł je do oskarżonego, powinien uczynić to wcześniej, na etapie postępowania przygotowawczego, co mogłoby uwiarygodnić jego relacje. Złożenie zeznań tej treści dopiero na rozprawie świadczyło o uzgodnieniu tej wersji na etapie postępowania sądowego.

Świadek A. O., konkubina oskarżonego, nie miała wiedzy na temat posiadania przez niego marihuany, czy uprawiania konopi w miejscu zamieszkania, a sądziła, że policjanci zatrzymali ich wyłącznie z tego powodu, iż K. M. (1) nie posiada uprawnień do kierowania samochodami. Przyznała wprawdzie, że jej córka tego dnia źle się poczuła, gdyż spadł jej poziom cukru, zjadła coś słodkiego, z tego też powodu siedziała obok córki na tylnym siedzeniu, jednocześnie przyznała, że stan córki był na tyle dobry, że jechała do swojego ojca obciąć mu włosy. Dodała, że jej konkubent przyznał się do posiadania narkotyków już w momencie zatrzymania przez policję, gdyż nie chciał, żeby zatrzymano pozostałe osoby, w tym jej córkę. Należy przyjąć, że konkubina oskarżonego mogła nie mieć faktycznej wiedzy o motywach, jakimi kierował się oskarżony, gdyż była z nim związana, a realne jest, że oskarżony nie przedstawił jej rzeczywistego udziału w przestępstwach. Zeznania A. O. nie miały zatem znaczenia dla oceny zachowania oskarżonego.

Takiej wiedzy nie miała tym bardziej córka jego konkubiny, M. O. (1), która nie zamieszkiwała z K. M. (1). Świadek nie widziała, by w momencie zatrzymania samochodu K. M. (1) lub siedzący z tyłu mężczyzna coś wyrzucali. Było to zrozumiałe, skoro, jak się potem okazało, świadek pisała szybko wiadomość tekstową do brata, że zatrzymała ich

policja i żeby schował nielegalne papierosy i tytoń. M. O. (1) przyznała, że tego dnia źle się poczuła, dlatego jej mama usiadła obok niej w samochodzie. Nie miała jednak wiedzy o znalezionej marihuanie czy roślinach zabezpieczonych w mieszkaniu oskarżonego. Stąd jej zeznania nie przyczyniły się do wyjaśnienia sprawy.

Jeszcze mniej informacji przekazał M. O. (2), który stwierdził, że unika jakiegokolwiek kontaktu z partnerem swej matki, nie wie nic o jego sprawach, potwierdził fakt, że otrzymał od siostry smsa. Depozycje tego świadka nie miały znaczenia w niniejszej sprawie.

Istotne zeznania złożyli natomiast policjanci R. W. i P. K., którzy potwierdzili, że znali już wcześniej oskarżonego, wiedzieli, że nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami, zatem rozpoczęli pościg za pojazdem V. (...) jechali za nim przez kilka ulic, aż do gwałtownego zatrzymania się samochodu, z którego wybiegli dwaj mężczyźni- oskarżony i K. M. (2).

R. W. zapamiętał pościg za samochodem oskarżonego, lecz nie pamiętał szczegółów tej interwencji i dopiero po zapoznaniu się z treścią notatki urzędowej sporządzonej przez siebie w dniu zdarzenia, potwierdził jego szczegóły, zwłaszcza fakt, że pojazd był przez cały czas w zasięgu ich wzroku, a w czasie próby ucieczki oskarżony wyrzucił przed siebie pudełko po papierosach LM z zawartością luźnego suszu oraz suszu zwiniętego w papier, a także, że policjanci ujawnili pod siedzeniem pasażera skręcony papier z suszem roślinnym. Policjant dodał, że oskarżony przyznał się do posiadania tego suszu już na miejscu zdarzenia, by, jak podał, inne osoby nie miały problemu.

Natomiast P. K., nie zapoznając się z notatką urzędową, dokładnie pamiętał, że oskarżony wybiegając z pojazdu wyrzucił z kieszeni paczkę, w której później policjanci ujawnili susz roślinny, ponadto pamiętał, że znaleźli także susz roślinny pod siedzeniem pasażera. Dodał, że oskarżony przyznał się zarówno do suszu, który wyrzucił z kieszeni, jak i tego znalezionego pod wycieraczką pojazdu. Ponadto powiedział policjantom, że uciekał, gdyż marihuana ma silny zapach, że i tak by go wyczuli przy zatrzymaniu, a nadto, że liczył na zgubienie patrolu, skoro nie posiadał uprawnień. P. K., podobnie jak R. W., także był pewny, że podczas pościgu miał pojazd oskarżonego w zasięgu wzroku, dlatego dokładnie widział, po zatrzymaniu się samochodu, zachowanie oskarżonego oraz drugiego wybiegającego mężczyzny - K. M. (2). Zeznania obu policjantów, jako zgodne, logiczne, zasługiwały na uwzględnienie.

Walor wiarygodności miały także wydane w niniejszej sprawie opinie biegłych, na podstawie których określono stan pod wpływem środków odurzających w momencie kierowania pojazdem przez oskarżonego, a także ustalono rodzaj substancji, którą posiadał w chwili zatrzymania oraz którą ujawniono w miejscu zamieszkania. Opinie te, jako fachowe, pełne, należyte uzasadnione, zasługiwały w całości na uwzględnienie. W pełni wiarygodna była także opinia sądowo-psychiatryczna, a żadna ze stron dowodów tych nie kwestionowała. Zgromadzone w przedmiotowej sprawie dowody nieosobowe w postaci danych o karalności, protokołów przeszukania, oględzin, odpisów wyroków, informacji o pobytach w zakładzie karnym były wiarygodne i rzetelne, zasługiwały na uwzględnienie.

Oskarżony działał w sposób świadomy, z zamiarem popełnienia przypisanych mu czynów, a po jego stronie nie występowały żadne okoliczności wyłączające winę czy też bezprawność czynu. Można mu postawić zarzut winy, bo ocena jego zachowania z punktu widzenia ocen społeczno-etycznych prowadziła do wniosku, że zachowania te były niewłaściwe i że nic nie stało na przeszkodzie, by zachował się zgodnie z wymaganiami prawa.

Czyny te charakteryzowały się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Przedmiotem ochrony określonym w art. 62 w/wym. ustawy jest życie i zdrowie społeczeństwa jako całości, zaś w przypadku posiadania środków odurzających na własny użytek przedmiotem ochrony jest dobro indywidualne w postaci zdrowia i życia konkretnej osoby. Przedmiotem ochrony z art. 63 ustawy również jest życie i zdrowie społeczeństwa jako całości. W zakresie czynu z art. 178a§1 kk w chwili zatrzymania o godz. 18:30 stężenie substancji odurzającej wynosiło u K. M. (1) co najmniej 2,9 ng/ml i powodowało taką niesprawność organizmu jak stężenie etanolu we krwi na poziomie powyżej 0,25 mg/l. Taki stan stanowił zwiększone zagrożenie na drodze, gdzie odbywał się ruch pojazdów i pieszych, a zachowanie to godziło w bezpieczeństwo i poczucie pewności innych uczestników ruchu drogowego.

W oparciu o zgromadzone dowody K. M. (1) uznano za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 kk i na podstawie 62 ust. 1 w/wym. ustawy wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, a ponadto uznano go za winnego czynu z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 kk i na podstawie 63 ust. 1 w/wym. ustawy, ustalając że czyn ten został popełniony w dniu 13.05.2017r., wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 w/wym. ustawy orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr II/914/17/N pod poz. 6 i 7, przechowywanych w Wojewódzkim Magazynie Środków Odurzających i Substancji Psychotropowych przy KWP w Ł. - przez ich zniszczenie. Ponadto, K. M. (1) uznano za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z pkt. III wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk i na podstawie tego przepisu wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Konsekwencją skazania za ten czyn było orzeczenie na podstawie art. 42§2 kk zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat oraz zasądzenie od oskarżonego na podstawie art. 43a§2 kk świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5 000 złotych. Orzeczone kary jednostkowe wymierzono w wysokości nieznacznie przewyższającej minimalny wymiar kary pozbawienia wolności przewidziany za powyższe czyny. Za zbiegające się występki na podstawie art. 85§1 kk i art. 86§1 kk wymierzono oskarżonemu karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet okres zatrzymania w dniach od 13.05.2017 r. godz. 18:40 do 14.05.2017r. godz. 11:15, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności. Ponieważ oskarżony posiada stały dochód i pracuje zarobkowo, obciążono go kosztami sądowymi w oparciu o art. 626§1 kpk w zw. z art. 627 kpk i zasądzono od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 złotych tytułem opłaty na podstawie art.2 ust.1 pkt 4 ustawy o opłatach w sprawach karnych z 23.06.1973r. oraz kwotę 2.516,63 złotych tytułem poniesionych wydatków. Wysokość kosztów wynikała z odpowiednich przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18.06.2003r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym.

Obecnie prognoza kryminologiczna dotycząca K. M. (1) jest zła. Skazany nie rokuje pozytywnie, iż w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego i jedynie kara pozbawienia wolności o charakterze bezwzględny, izolacyjnym zapobiegnie popełnianiu przez niego występków, a także zadośćuczyni społecznemu poczuciu sprawiedliwości, pozwoli uzmysłowić oskarżonemu nieopłacalność tego typu przestępnych zachowań i nieuchronność poniesienia konsekwencji prawnych. Karę łączną wymierzono przy zastosowaniu zasady pełnej kumulacji, skoro oskarżony był wielokrotnie karany, odpowiadał w warunkach recydywy za dwa z przestępstw, odbywał już kary pozbawienia wolności o charakterze bezwzględny w zakładach karnych, a więc kara 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności była adekwatna do stopnia bezprawności jego zachowania, została dostosowana do znacznego stopnia społecznej szkodliwości jego czynów i winy, zapewni skuteczność oddziaływania indywidualno-prewencyjnego kary na oskarżonego, powracającego na drogę przestępstwa.